

17 GRZ 03

Uitspraak van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars inzake een geschil met betrekking tot het convenant regres zorgverzekeraars/aansprakelijkheidsverzekeraars.

Partijen

Partij A: zorgverzekeraar van partij X, bestuurder van een fiets;

en

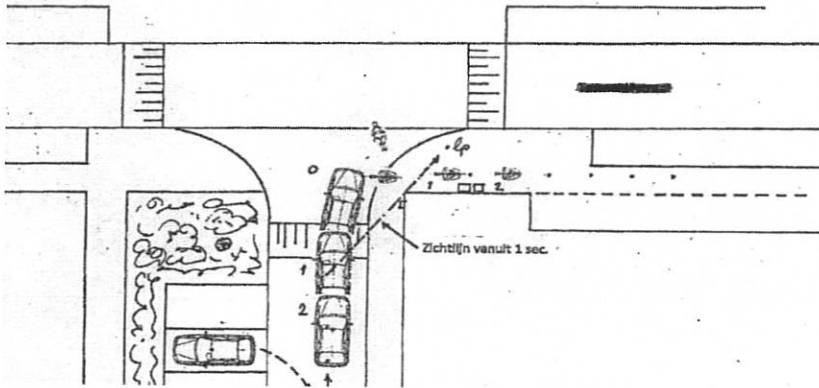
Partij B: WA-verzekeraar van een personenauto, eigendom van partij Y en bestuurd door partij Z.

Feitelijke gegevens

In 2014 vond in Almere een ongeval plaats op een kruising. Hierbij waren partij X en partij Z. Partij Z reed met de auto vanuit een straat de kruising op en wilde rechtsaf slaan. Partij X kwam van rechts en reed met de fiets op het trottoir van de straat om deze rechtdoor over te steken. Op de hoek van de kruising botsten partijen. Het zicht dat partijen op elkaar hadden werd ernstig belemmerd door het huis op de hoek van de straat. Er is een door beide partijen ondertekend aanrijdingsformulier waarin dit bevestigd wordt. Daarnaast is er een ongevalanalyse opgemaakt en is er een getuige van het ongeval.

Deze foto is afkomstig van Google Maps

Deze schets is afkomstig uit de ongevalanalyse

Stellingname van partijen

Partij A is van mening dat haar verzekerde een fout heeft gemaakt door op het trottoir te fietsen maar dat de verzekerde van partij B voorrang had moeten verlenen. Nu beide partijen een fout hebben gemaakt is partij B gehouden 40% van de vordering te voldoen.

Partij B is van mening dat haar verzekerde met een aan de situatie aangepaste geringe snelheid reed. Het ongeval is alleen te wijten aan de door de fietser gemaakte fout door 'op volle snelheid' op het trottoir te fietsen waarbij ze geen aandacht had voor haar omgeving. Partij B meent zich te kunnen beroepen op overmacht aan de zijde van partij B op grond waarvan deze 0% van de vordering hoeft te voldoen.

Overwegingen van de commissie

De commissie verklaart zich ontvankelijk om het geschil in behandeling te nemen.

Om als automobilist een beroep op overmacht te kunnen doen, dient het ongeval enkel en alleen te wijten te zijn aan een fout van de zwakkere verkeersdeelnemer. De automobilist dient tevens alles gedaan te hebben om een ongeval te voorkomen. Ook dient de fout van de fietser zo onwaarschijnlijk te zijn dat hier geen rekening mee gehouden kon worden. Voor de inhoudelijke beoordeling hiervan zijn de omstandigheden van het geval doorslaggevend.

De commissie meent dat de feiten en omstandigheden er in deze zaak toe leiden dat er geen sprake is van overmacht. De automobiliste is bekend met de situatie, zo blijkt uit de stukken. Er is sprake van een kruising met een uiterst slecht zicht naar rechts voor verkeer dat vanuit de straat komt. Verkeer van rechts kon de automobilist pas op het allerlaatste moment na het oprijden van de kruising zien aankomen. Daarbij komt dat de kruising gelegen is in een woonwijk waar te allen tijde rekening gehouden moet worden met zwakkere verkeersdeelnemers.

Uit de stukken blijkt dat de automobiliste met lage snelheid de kruising benaderde. De automobiliste verklaart dat ze de fiets van rechts aan zag komen rijden bij het oprijden van de kruising waarna ze direct geremd heeft. Hierdoor stond ze op het moment van botsing bijna stil. Bij een dergelijke onoverzichtelijke situatie als deze, gelegen in een woonwijk, had de automobiliste naar het oordeel van de commissie echter nog meer kunnen en moeten doen om een ongeval te voorkomen. Dit door bijvoorbeeld voor het oprijden van de kruising stil te gaan staan of eventueel iets meer naar links op het wegdek te gaan rijden waardoor zij een beter zicht had gekregen op van rechts komend verkeer (het zicht van links was zeer goed waardoor een eventuele verkeersdeelnemer van die kant de automobilist goed zou kunnen zien). Het enkel aanpassen van de snelheid is in deze naar het oordeel van de commissie rechtens onvoldoende. Uit de ongevalanalyse en de plaats van de aanrijdingsschade aan de auto blijkt naar het oordeel van de commissie niet dat het ongeval enkel en alleen te wijten is geweest aan een fout van de fietser. De automobilist heeft er gezien de omstandigheden naar het oordeel van de

commissie niet alles aan gedaan om het ongeval te voorkomen, terwijl niet is vastgesteld dat de fout van de fietser zo onwaarschijnlijk was dat hier geen rekening mee gehouden kon worden.

Bindend advies

De commissie is van oordeel dat partij B 40% van de gemaakte medische kosten dient te betalen aan partij A.

Aldus beslist op 8 november 2017 door prof. mr. J.G.J. Rinkes, mr. P.P.H. Lems, mr. J. Boer en mr. drs. N.J.E.G. Cremers, leden van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars, in tegenwoordigheid van mr. M. Beugel, secretaris.

prof. mr. J.G.J. Rinkes
voorzitter

mr. M. Beugel
secretaris